

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Redaktsiooni jõustumise kp:
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:
Avaldamismärge:

Vabariigi Valitsus
määrus
terviktekst
01.01.2018
Hetkel kehtiv
RT I, 05.12.2017, 18

Laenu ja riigigarantii taotlemise ja andmise tingimused ja kord

Vastu võetud 14.04.2014 nr 50
[RT I, 15.04.2014, 13](#)
jõustumine 18.04.2014

Muudetud järgmiste aktidega

Vastuvõtmine	Avaldamine	Jõustumine
30.11.2017	RT I, 05.12.2017, 17	01.01.2018

Määrus kehtestatakse [riigieelarve seaduse](#) § 61 lõike 9 alusel.

§ 1. Üldsätted

Määrusega kehtestatakse riigi antava laenu ja riigigarantii taotlemise ja andmise tingimused ja kord.

§ 2. Laenu ja riigigarantii taotleja

(1) Isik saab olla laenu või riigigarantii taotleja (edaspidi *laenuaotleja*), kui see on kooskõlas riigieelarve seaduse § 61 lõikega 1.

(2) Laenuaotlejal peab olema piisav võlakohustuse teenindamise ja tagasimaksmise võime, välja arvatud, kui laenu või riigigarantiiid:

- 1) taotletakse riigieelarve seaduse § 61 lõike 1 punktis 2 nimetatud eesmärgil;
- 2) taotletakse avalike ülesannete täitmiseks, kui riigil puudub mõistlik võimalus täita neid avalikke ülesandeid ise ning vastavate avalike ülesannete täitmata jätmine ohustaks oluliselt avalikku huvi;
- 3) taotleb äriühing, milles riigil on enamusotsustusõigus, ja laen või riigigarantii on vajalik riigi huvide tagamiseks;
- 4) taotleb riigi asutatud sihtasutus ja laen või riigigarantii on vajalik riigi huvide tagamiseks.

§ 3. Laenu ja riigigarantii taotlemine

(1) Taotlus laenu või riigigarantii saamiseks esitatakse Rahandusministeeriumile. Rahandusministeerium võib algatada laenu andmise ilma laenusaaaja taotluseta, kui laenu antakse välisriigile, rahvusvahelisele organisatsioonile või muule isikule või laenu andmine tuleneb välislepingust, rahvusvahelise organisatsiooni või muu isiku organi otsusest või Euroopa Liidu otsusest.

(2) Lõikes 1 nimetatud taotlus peab sisaldama järgmisi andmeid:

- 1) laenu või riigigarantii sihtotstarve või eesmärk ja selle põhjendus;
- 2) laenu või riigigarantii summa ja tähtaeg;
- 3) muu informatsioon, mis on oluline laenu või riigigarantii andmiseks ning § 4 lõikes 1 nimetatud analüüsi tegemiseks.

§ 4. Taotluse menetlemine

(1) Rahandusministeerium analüüsib laenuaotleja majanduslikku olukorda ja võimet tagastada taotletavat laenu või täita riigigarantiiiga tagatavat võlakohustust.

(2) Rahandusministeeriumil on õigus küsida laenuaotlejalt andmeid tema vastavuse kohta §-s 2 nimetatud tingimustele.

(3) Paragrahvi 2 lõike 2 punktis 1 nimetatud eesmärgil laenu või riigigarantii andmise kohta küsitakse Eesti Panga või Finantsinspektsiooni arvamust.

(4) Paragrahvi 2 lõike 2 punktides 2–4 nimetatud juhul laenu või riigigarantii andmiseks on vajalik selle ministeeriumi kooskõlastus, mille valitsemisalasse vastav avalik ülesanne kuulub, või äriühingu osaluse valitseja või sihtasutuse asutajaõiguste teostaja kooskõlastus.

(5) Rahandusministeeriumil on õigus jätta laenuaotlus läbi vaatamata, kui:

- 1) laenuaotleja või taotlus ei vasta §-s 2 toodud tingimustele;
- 2) laenuaotleja ei esita Rahandusministeeriumile lõike 2 alusel küsitud andmeid;
- 3) Rahandusministeeriumi hinnangul on laenulepingust tulenevate kohustuste täitmise tagamiseks vajalik § 7 lõikes 4 nimetatud tagatise seadmine või pangagarantii olemasolu, kuid laenuaotleja välistab selle;
- 4) laenuaotluse rahuldamise tagajärjel ületaks laenuaotleja laenukoormus seadusega sätestatud piiranguid;
- 5) laenuaotlejal on riigi ees varasemaid täitmata varalisi kohustusi.

(6) Rahandusministeerium esitab laenu andmise otsuse eelnõu Vabariigi Valitsusele või tagastab taotluse laenuaotlejale lõike 5 alusel 180 päeva jooksul kõigi laenuaotluse menetlemiseks vajalike andmete saamisest arvates.

§ 5. Laenu ja riigigarantii andmise otsustamine

(1) Vabariigi Valitsus otsustab laenu või riigigarantii andmise riigieelarve seaduse § 61 lõikes 5 nimetatud jäägi ulatuses riigieelarve seaduse § 61 lõikes 4¹ nimetatud isikule.

[RT I, 05.12.2017, 17- jõust. 01.01.2018]

(1¹) Valdkonna eest vastutav minister võib anda laenu riigieelarve seaduse § 61 lõikes 4² nimetatud tingimustel.

[RT I, 05.12.2017, 17- jõust. 01.01.2018]

(2) Lõigetes 1 ja 1¹ nimetatud juhtudel algatab Vabariigi Valitsus laenu või riigigarantii andmise otsuse eelnõu ja esitab selle Riigikogule otsustamiseks.

[RT I, 05.12.2017, 17- jõust. 01.01.2018]

(3) Otsus laenu andmise kohta peab sisaldama vähemalt järgmisi andmeid:

- 1) laenuaotleja nimi ja laenu sihtotstarve või eesmärk;
- 2) arvelduskrediidina antava laenu ja korduvkasutusega laenu puhul laenu vorm;
- 3) laenusumma suurus;
- 4) laenu tähtaeg.

(4) Otsus riigigarantii andmise kohta peab sisaldama vähemalt järgmisi andmeid:

- 1) riigigarantii saaja või isik, kelle kohustusi riik tagab;
- 2) riigigarantii sihtotstarve või eesmärk;
- 3) riigigarantii summa ja valuuta;
- 4) riigigarantii tähtaeg;
- 5) riigigarantii preemia, mille määramisel arvestatakse selle isiku krediidiriski, kelle kohustusi riik tagab, ja garantii kehtivuse perioodi.

§ 6. Riigiabi reeglite arvestamine

Laenu ja riigigarantii andmise otsustamisel ja tingimuste määramisel arvestatakse riigiabi andmise reegleid.

§ 7. Laenu- või garantiilepingu sõlmimine

(1) Lähtudes laenu või riigigarantii andmise otsuses sätestatud tingimustest peab Rahandusministeerium laenuaotlejaga läbirääkimisi konkreetsete laenu- või garantiilepingu tingimuste üle ning kokkuleppe saavutamise korral sõlmib laenuaotlejaga kirjaliku lepingu.

(2) Laenu andmisel isikule, kellel on avaldatud ametlik krediidireiting reitinguagentuurist *Standard & Poor's*, *Moody's* või *Fitch*, lähtutakse laenulepingus intressimäära kokkuleppimisel sama krediidireitinguga ja sarnase tähtajaga emitentide võlakirjade tootlusest finantsturgudel, millele Rahandusministeeriumil on õigus lisada täiendav riskimarginaal. Sellise laenu intressimäär ei tohi olla madalam intressimäärast, millega riigil oleks lepingu sõlmimise ajal võimalik sarnastel tingimustel võlakohustusi võtta. Riskimarginaali väljaselgitamiseks võib Rahandusministeerium küsida hinnangut krediidiasutustelt või Eesti Pangalt.

(3) Laenu andmisel isikule, kellel ei ole avaldatud ametlikku krediidireitingut, on antava laenu intressimääraks intress, millega riigil oleks laenulepingu sõlmimise ajal võimalik sarnastel tingimustel võlakohustusi võtta, ja sellele lisanduv täiendav riskimarginaal. Riskimarginaali väljaselgitamiseks võib Rahandusministeerium küsida hinnangut krediidiasutustelt või Eesti Pangalt.

(4) Kui see on Rahandusministeeriumi hinnangul vajalik, sätestatakse laenulepingus tingimus, mille kohaselt on laenuaotleja kohustatud enne laenusumma väljamaksmist esitama oma kohustuste täitmise tagamiseks

pangagarantii, seadma riigi kasuks oma kinnisasjale hüpoteegi või muul viisil tagama oma kohustust laenusumma, intressi, võimalike viiviste, leppetrahvide ja sundtäitmise kulude ulatuses.

(5) Rahandusministeeriumil on õigus jätta leping sõlmimata, kui kokkulepet lepingu kõikides tingimustes ei saavutata kolme kuu jooksul laenu või riigigarantii andmise otsuse jõustumisest arvates või kui pärast nimetatud otsuse jõustumist on muutunud mõni laenu või riigigarantii andmise otsustamise aluseks olnud oluline asjaolu.